

(Familie)soap.

Doel: Jezelf verrassen, groot spelen.

Aantal spelers: 4, evt. 5.

Vorm: Een familie met vier leden (kan ook bedrijf met vier werknemers of andere groep). Iedereen is een bepaald lid van die groep (vader, moeder, kind, oma). Telkens zijn er twee op toneel en spelen een korte scène. Als de scène vlak voor of net na zijn hoogtepunt is, wordt er van de kant “freeze!” geroepen. De spelers bevriezen. Eén of twee van de spelers worden afgetikt, en gaan af, de tikkende spelers van de zijkant nemen hun plaats in. Een nieuwe scène, eventueel jaren later, ontspint, met de nieuwe personages. Het begin van de scène is geïnspireerd op de houding waarin ze staan. Zo worden er een aantal korte scènes gespeeld, telkens de houding van de voorganger(s) als uitgangspunt nemend. Tot de soap (het verhaal) op een hoogtepunt is gekomen.

Vraag aan publiek:

- Familie: Een soort familie of familiebedrijf. Bedrijf: soort bedrijf. Groep: soort groep.
- Vier leden van de familie/groep (voorkom onzin als oma, neef, vader en dienstmeisje, als er een oma is moet het ook een oma van iemand zijn).
- Een diep gekoesterd verlangen of een geheim.

Tips:

- Roep ‘freeze’ als de scène dat nodig heeft: vlak voor een spannend moment (cliffhanger), als de scène klaar is (over zijn hoogtepunt) of als hij niet loopt.
- Scène beginnen: *neem de tijd* om te beseffen hoe je staat, hoe de ander staat en wat dat met je doet. Speel daar vanuit. Niet vanuit een idee dat je aan de kant hebt gekregen.
- Geheim gevraagd? DIRECT onthullen in scène 1, hooguit scène 2! (Anders wordt het niets!)
- Trek gerust de ander mee het toneel op na een freeze.
- Loopt het niet? Reageer heftig op willekeurig wat (‘de pindakaas is op!’ ‘WAT!?!?’) en kijk soapy aangedaan in de ‘camera’. Iemand roept dan wel ‘freeze’.
- Neem tijdssprongen. De ene scène: ‘ik vermoord hem!’. De volgende scène is hij al dood.

Leuke dingetjes voor af en toe:

- Roep ‘freeze’ en duw de ander op (als diegene het leuk vindt om voor het blok gezet te worden!)
- Freeze roepen omdat de mensen op toneel in een absurde houding staan.
- Aankleding is altijd leuk, zoals een samenvatting vooraf: ‘vorige week in ...’: drie of vier scènes van hooguit drie secondes; of een soap-tune improviseren.

De grootste valkuilen (waardoor de vorm al snel niet meer leuk is):

- ‘Freeze’ roepen omdat het jón uitkomt. Nooit wachten op een goed moment waarmee jij de volgende scène kunt beginnen. Kijk en leef mee met wat je ziet! Roep ‘freeze’ omdat de *huidige* scène het nodig heeft, niet de volgende. Hoe de volgende scène begint, laat je afhangen van de houding waarin je komt te staan.
- Te snel ‘freeze’ roepen. Gebeurt erg vaak; scènes krijgen zo geen kans.
- De houding niet goed overnemen, of er niets mee doen. De houding is je uitgangspunt!
- Babbeldebabbeldebabbel. Reageer groot! Maakt niet uit waarop! Emotie, drama! Wees daarbij nooit bang om plannetjes van anderen te doorkruisen want bij impro (en zeker de soap) zijn plannetjes slecht medicijn.
- Niet meer uit de houding komen, zodat alle scènes min of meer dezelfde beginhouding hebben. Beweeg!

Variaties:

Muzikale soap/musical: hetzelfde maar alles gezongen.